

problema del ministeri —opinen en el seu departament— «és per pura casualitat. Però, sí, aquesta és la gran serp de cada estiu».

«L'administració ha de fer tot l'esforç possible per a arribar a un acord», assenyala Antonio Calderón, alt executiu de la companyia Iberia. «A més del perjudici econòmic —opina—, hi ha el psicològic, l'alarma turística, la psicosis d'inseguretat». El passat dimarts 16, els controladors aeris alacantins presentaven la convocatòria oficial de vaga, i s'afegien així a l'atur dels seus companys valencians i barcelonosos, desconvocat finalment. Coincidien amb ells «en totes les reivindicacions, bàsicament la falta de personal i de

mitjans tècnics». Els dotze controladors alacantins, una plantilla ínfima, hagueren de fer front l'últim cap de setmana de juliol a un transvasament d'un total de 40.000 passatgers.

Els empresaris hotelers valencians i RENFE *respectarien* completament el dret de vaga d'aquest col·lectiu. Els primers, que temien el descens d'un 30% en l'ocupació hotelera, amb la promesa —encara que sembla mentida— de lliure i dutxa gratis als seus clients durant tot el temps que es retardaren els vols. Per la seua banda, l'única companyia de trens de l'estat anuncià l'habilitació de combois especials per alleugerir la tensió d'aquests dies frenètics. □

LES DUES PANTALLES DE RADAR NO FUNCIONEN

Manises, un aeroport dels seixanta

A l'aeroport valencià de Manises es van renovar les instal·lacions que utilitzen els usuaris, però s'oblidà actualitzar els equips tècnics, que no ofereixen les garanties suficients de funcionaments.

Equip Investigació

A Manises, segon aeroport del País Valencià, les deficiències d'equipament tècnic i de personal queden amagades per les moderníssimes instal·lacions i les brillants sales d'espera. Els equips de comunicació amb què treballen els controladors tenen més de vint anys i les dues pantalles de radar, comprades fa tres anys, no funcionen. A aquest caos operatiu cal afegir una antena per a l'any 2000 que a hores d'ara continua inactiva. L'entrada en funcionament del nou centre de control radar, sovint anunciat per l'administració, sona als controladors com una cançó d'estiu. Enmig d'aquestes deficiències tecnològiques, amb què es treballa actualment, hi ha en joc la seguretat del trànsit aeri.

«Tots els matins —afirma Ricardo Gimeno, portaveu dels controladors— es comproven les dues línies que hi ha entre l'aeroport de Manises i el de l'Altet, per si de cas hi ha alguna cosa que no funciona. Aquesta mesura de control és tercermundista perquè en altres països la qualitat tècnica dels equips de comunicació ho fa innecessari. L'administració ha d'invertir en els sistemes de control aeri en compte de fer amenaces, perquè qualsevol accident que es produïra a causa d'aquestes defi-

ciències la delatària davant dels altres països europeus».

A l'aeroport de Manises, per exemple, la caiguda d'una avioneta esportiva provocaria una tragèdia mortal. El control d'aquest aeroport, de caràcter militar, és ple d'instal·lacions castrenses, dipòsits de benzina —Butano Manises, una estació de Campsa— com també de distintes conduccions

de gas ciutat i empreses industrials.

Si tenim en compte tot això, les declaracions del director general de turisme de la Generalitat valenciana, Pedro Agramunt, que qualificà la vaga de controladors de «xantatge pur i vil», resulten improcedents. «A les reivindicacions dels controladors —explica Ricardo Gimeno— els valencians n'afegim dues més: una millora dels mitjans tècnics i la posada en funcionament del centre de control radar. A l'aeroport de Manises es controla circulació aèria civil i militar de gran envergadura i mai ha tingut una antena de control».

D'altra banda, els controladors de Manises es queixen de la falta de personal tècnic. «En tres anys, el nombre de vols ha augmentat de manera considerable —diu el portaveu d'aquest col·lectiu— i la plantilla de controladors, per contra, es manté estable».

A l'aeroport de Manises, amb una mitjana de cinquanta vols diaris a l'estiu —vint-i-cinc d'entrada i uns altres vint-i-cinc d'eixida—, el nombre de controladors operatius no passa de vint. Les insuficiències de mitjans tècnics, de personal, etc., i el caos operatiu justifica, segons els controladors, els dies que s'havien elegit per a fer la vaga. A les paraules del director general de turisme de la Generalitat valenciana: «la vaga es fa en el moment que més perjudica l'usuari», la contestació dels controladors és la següent: «dos dies de vaga ara cridarien més l'atenció que un mes sencer a l'hivern». □

Informació elaborada per Ramon Aymerich i Oscar Montferrer (Barcelona), Xesca Sastre (Mallorca), i Esther Roig (València), amb la coordinació d'Ismael L. Belda.

Aeroport de Manises. Grans instal·lacions deficients.